

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН
ІМ. Б.Д. ГАВРИЛИШИНА
Кафедра міжнародних економічних відносин**

ГРИЦЮК Олександр Олександрович

ВПЛИВ "ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ" НА СТРУКТУРУ СВІТОВОЇ ТОРГІВЛІ

спеціальність: 292 Міжнародні економічні відносини
освітньо-професійна програма - Міжнародні економічні відносини

Кваліфікаційна робота

Виконав(ла) студент(ка)
групи МЕН-41
ГРИЦЮК Олександр
Олександрович

_____

підпис

Науковий керівник:
к.філ.н., доцент, Н. В. Батрин

_____

підпис

Кваліфікаційну роботу
допущено до захисту
«__» _____ 20__ р.
Завідувач кафедри

_____

підпис

Тернопіль - 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ»	
1.1. Сутність та генезис «зеленої економіки» в структурі світової торгівлі	6
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ» НА СТРУКТУРУ СВІТОВОЇ ТОРГІВЛІ	
2.1. Оцінка розвитку глобальної економіки	13
2.2. Аналіз стану озеленення глобальної торгівлі.....	18
РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ ОЗЕЛЕНЕННЯ СТРУКТУРИ СВІТОВОЇ ТОРГІВЛІ	
3.1. Шляхи трансформації світової торгівлі під впливом «зеленої економіки».....	22
ВИСНОВКИ	26
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	28

ВСТУП

Актуальність теми. Нині національна економіка України стикається з проблемами обмеженості ресурсів і забруднення довкілля в процесі модернізації, що надалі негативно позначається на факторах виробництва. Одним із способів забезпечення сталого розвитку національної економіки є впровадження так званої «зеленої» економіки. Зелена економіка не тільки допомагає знизити екологічні ризики та зберегти ресурси, а й залучає приватні, державні та міжнародні інвестиції. На думку ОЕСР, «зелена» економіка означає пошук більш екологічних джерел зростання, розвиток нових екологічних галузей, створення робочих місць і технологій. Для цього необхідно заохочувати інвестиції та інновації, які формують підґрунтя для сталого розвитку та відкривають нові економічні можливості. Тому посилення впровадження «зеленої» економіки потребує ретельного вивчення особливостей її формування, інституційних чинників та її впливу на сталий розвиток держави.

Тематику зеленої економіки та сталого виробництва в умовах глобалізації досліджує значна кількість науковців. Зокрема, в наукових працях Зінчук Т., Паламарчук Т., Усюк Т. дослідили діалектику розвитку «зеленої економіки» в умовах глобалізації; Квач Я., Фірсова К., Борисов О., Бистряков І. дослідили становлення зеленої економіки в Україні; Гончаренко М., Пархоменко Н., Лучин О. провели дослідження «зеленої».

Проте проблема впливу «зеленої економіки» на структуру світової торгівлі й досі залишається актуальною, що й обумовило вибір кваліфікаційної роботи.

Мета і завдання дослідження. Метою кваліфікаційної роботи є дослідження впливу «зеленої економіки» на структуру світової торгівлі.

Виходячи з мети дослідження, у роботі поставлені такі завдання:

- визначити сутність та генезис «зеленої економіки» в структурі світової торгівлі;
- оцінити розвиток глобальної економіки;

- проаналізувати стан озеленення глобальної торгівлі;
- визначити шляхи трансформації світової торгівлі під впливом «зеленої економіки».

Об'єктом дослідження є «зелена економіка».

Предметом дослідження є сукупність теоретичних та прикладних аспектів, що визначають вплив «зеленої економіки» на структуру світової торгівлі.

Методи дослідження. Методичними засадами кваліфікаційної роботи є положення економічної теорії, наукові праці вітчизняних і зарубіжних вчених-економістів, які стосуються проблематики впливу «зеленої економіки» на структуру світової торгівлі. В роботі використано такі методи дослідження: логічно-теоретичний; класифікації; системного аналізу і синтезу; статистичні та економіко-математичні методи.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у встановленні теоретичних засад формування «зеленої економіки», дослідженні стану озеленення глобальної торгівлі та встановленні шляхів трансформації світової торгівлі під впливом «зеленої економіки».

Практичне значення одержаних результатів. Розроблені автором пропозиції можуть слугувати методологічною та практичною основою визначення цілей та інструментарію розвитку впливу «зеленої економіки» на структуру світової торгівлі в економіко-аналітичній і прогностичній роботі Міністерства інфраструктури України, Міністерства економіки України і у поточній діяльності державних установ, підприємств та фірм, що працюють в Україні та закордоном.

Положення, що їх винесено на захист. Усі наукові результати, які містяться в кваліфікаційній роботі і винесено на захист, отримано автором особисто.

Апробація результатів дослідження. Основні положення та наукові результати дослідження пройшли апробацію на XVII Міжнародній науково-практичній конференції молодих учених і студентів «Інноваційні процеси

економічного і соціально культурного розвитку: вітчизняний та зарубіжний досвід» (29 березня 2024 р.) та опубліковано в збірнику тез XVII Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених і студентів «Інноваційні процеси економічного і соціально культурного розвитку: вітчизняний та зарубіжний досвід».

Структура і обсяг роботи. Кваліфікаційна робота загальним обсягом 30 сторінок складається з вступу, трьох розділів, висновків, містить список використаних джерел із 36 найменувань. Кваліфікаційна робота ілюстрована 5 рисунками, які розміщені на 5 сторінках.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ»

1.1. Сутність та генезис «зеленої економіки» в структурі світової торгівлі

Основи концепції зеленої економіки були закладені наприкінці 1980-х років в рамках концепції сталого розвитку. Існує багато визначень сталого розвитку, але найбільш поширеним і загальноприйнятим є тлумачення, висунуте Комісією ООН під керівництвом Г.Х. Брундтланд у 1987 році: "Сталий розвиток - це розвиток, який задовольняє потреби сьогодення, не ставлячи під загрозу умови життя майбутніх поколінь". На Конференції ООН 1992 року в Ріо-де-Жанейро міжнародна спільнота прийняла на найвищому рівні Порядок денний на XXI століття, який визначив глобальне партнерство щодо сталого розвитку. Сталий розвиток має три виміри: економічний, соціальний та екологічний. Сталий розвиток може бути досягнутий лише шляхом виконання вимог сталості в кожному з цих вимірів.

Сьогодні стає все більш очевидним, що ключовою концепцією майбутнього 21 століття є сталий розвиток. Основні ж положення даної концепції відображені в наступних стратегічних документах ООН.:

- «Майбутнє, якого ми хочемо (2012)» У 21 столітті вона визначає бачення майбутнього людства. Це бачення ґрунтується на концепції сталого розвитку і має базуватися на зеленій економіці;

- Порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року (2015) включає Цілі сталого розвитку ООН на період 2015-2030 років;

- Паризька кліматична угода (2015 р.) визначила пріоритети зниження глобальної кліматичної загрози до 2030-2050 років, що є сьогодні важливим для переходу до сталого розвитку.

У цих документах Комісії ООН вдало поєднуються як концептуальні пріоритети, так і конкретні цілі та завдання для кожної країни. Документи

містять в основі кількісні показники та окремий комплекс заходів, які дозволяють урядам планувати дії для реалізації сформульованих управлінських рішень. Таким чином, глобальний консенсус щодо розвитку в 21 столітті пов'язаний з переходом до сталого розвитку. Розвиток, заснований на деградації навколишнього середовища та виснаженні природних ресурсів, не є сталим у довгостроковій перспективі.

До них належать *зелена економіка, економіка, заснована на зеленому зростанні, низьковуглецева економіка, циркулярна економіка, біоекономіка та блакитна економіка*. Певною мірою ці нові економічні моделі можна визнати різними типами зеленої економіки. Створення та розвиток нових економічних моделей стало пріоритетним напрямком досліджень і практичної діяльності приватного сектору в багатьох країнах. Наприклад, Європейське співтовариство прийняло програму розвитку зеленої циркулярної біоекономіки на період 2030-2050 років. Паризька угода спрямована на перехід до низьковуглецевої економіки в більшості країн. Досягнення цілей сталого розвитку стає все більш важливим у корпоративній нефінансовій, соціальній та екологічній звітності. Нове бачення економіки особливо помітно в концепціях різних міжнародних організацій.

ООН визначила зелену економіку як основу сталого розвитку в рамках економічної ініціативи 21-го століття. Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), яка об'єднує розвинені країни, широко використовує термін «зелене зростання» у своїх документах. Ця економічна категорія ототожнюється з «Зеленою економікою» ООН, яка детально описує економічні аспекти зеленого зростання, включаючи сприяння інвестиціям, інноваціям та конкуренції. Концепція "низьковуглецевої економіки" широко використовується в усьому світі, особливо в контексті боротьби з глобальною зміною клімату та скорочення викидів парникових газів. Зокрема, це було одне з основних визначень, яке використовувалося на Конференції ООН з питань клімату в Парижі (2015) для опису нової економіки та її майбутньої моделі. Розвинені країни проводять радикальні трансформації та структурно-

технологічні зміни, спрямовані на скорочення споживання традиційних вуглеводнів. Водночас стрімко зростає частка відновлюваної енергетики, що підтримується різними економічними інструментами, такими як податки, кредити та субсидії.

За даними Програми ООН з навколишнього середовища (ЮНЕП), «зелена економіка» значно зменшує екологічні ризики та деградацію довкілля, водночас покращуючи добробут людей та соціальну справедливість. Як зазначено в концептуальному документі ООН «Майбутнє, якого ми прагнемо», концепція зеленої економіки не замінює концепцію сталого розвитку. Однак зараз все більше визнається, що досягнення сталого розвитку значною мірою залежить від побудови «правильної» економіки. У цьому сенсі «зелена» економіка є фундаментом сталого розвитку і базується на його принципах. Згідно з документом ООН, основними рисами цієї економічної моделі є ефективне використання природних ресурсів, збереження та розвиток природного капіталу, зменшення забруднення, скорочення викидів вуглецю, запобігання втраті екосистемних послуг та біорізноманіття, а також збільшення доходів та зайнятості.

Водночас, на основі узагальнення відповідних міжнародних досліджень з цієї тематики було визначено ключові принципи ефективного розвитку «зеленої» економіки. До них відносяться такі принципи «зеленої» економіки:

- є засіб для досягнення сталого розвитку;
- ефективне використання ресурсів та енергії;
- рівність і справедливість між країнами та поколіннями; і
- не порушує екологічних норм
- застосовувати комплексний підхід до прийняття рішень;
- оцінювати прогрес за допомогою індикаторів та оцінок, які враховують сталий розвиток, а не лише ВВП;
- захищати біорізноманіття та екосистеми;
- сприяти створенню «зелених» робочих місць та гідних умов праці; та

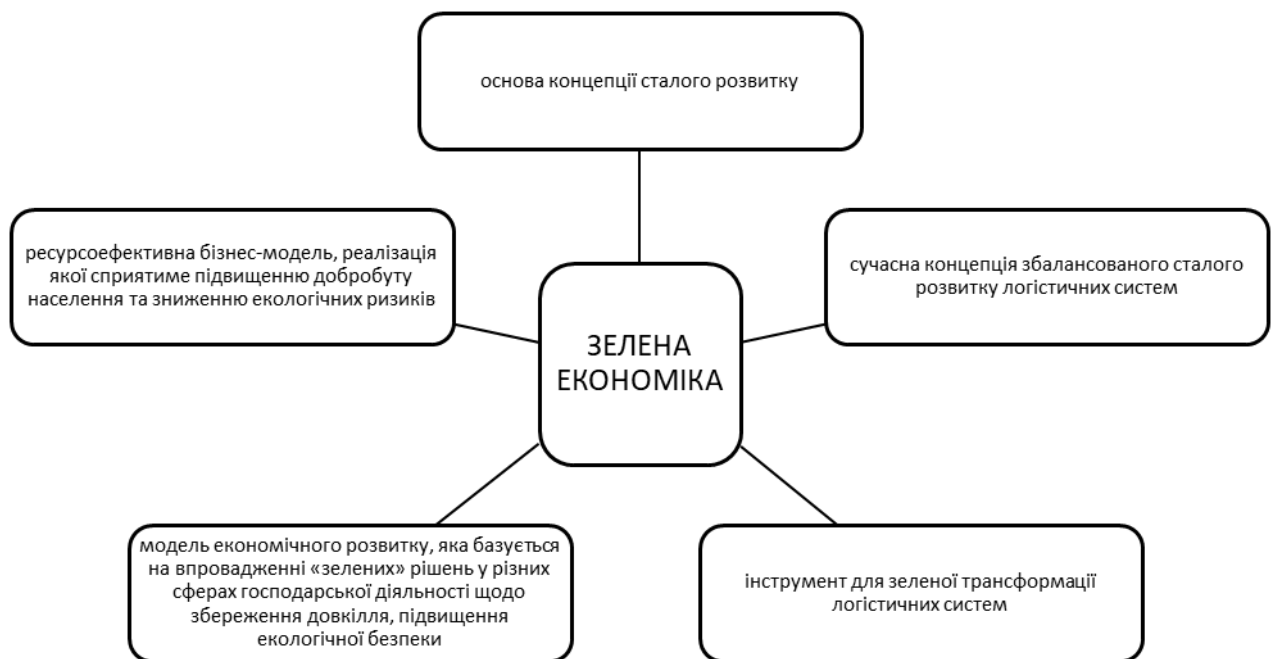
- зменшення бідності та забезпечення доступу до суспільного добробуту, соціального захисту та базових послуг; та
- покращити державне управління та сприяти верховенству права; та
- інтерналізація зовнішніх ефектів.

Слід ще раз зазначити, що принципи "зеленої" економіки не підмінюють собою концепцію сталого розвитку. На додаток до характеристик зеленої економіки, виділених міжнародними організаціями, на думку науковців, основними аспектами, які мають бути притаманні новій моделі, є: максимізація структурного та територіального охоплення, соціальна орієнтація, підвищення цінності природних ресурсів, стійкість знань, зниження ризиків розвитку, включаючи екологічні ризики, технологічні інновації, енергоефективність/низький рівень викидів вуглецю, прогрес, а також нові підходи до вимірювання.

У науковій літературі термін «зелена економіка» вперше був введений британськими дослідниками Д. Пірсом, А. Маркандіа та Е. Барб'є у праці "Зелене економічне планування", в якій обґрунтовувалася необхідність економічної підтримки екологічної політики. Ця наукова праця стала програмним текстом для прихильників цієї дисципліни, яка фокусується на економіці сталого розвитку. Ці ідеї були розроблені в 1991 і 1994 роках, коли на порядку денному стояли такі проблеми, як зміна клімату, руйнування озонового шару, масштабна вирубка лісів і виснаження ресурсів. Однак до середини 2000-х років розробці концепції приділялося недостатньо уваги. У 2008 році Ініціатива ООН із зеленої економіки (ІЗЕ), одна з дев'яти спільних ініціатив, спрямованих на подолання кризи, інтенсивно збільшила кількість визначень. Крім того, стали широко використовуватися різні терміни, такі як «зелене зростання» та «озеленення економіки».

Ці економічні категорії використовуються взаємопов'язано та взаємозамінно в контексті розширення таких секторів економіки, як енергетика та управління водними ресурсами, транспортна мобільність та споживання, плата за забруднення та аналіз життєвого циклу. Найбільш авторитетне і

широко використовуване визначення зеленої економіки, розроблене ЮНЕП (2011), – це «економіка, яка забезпечує довгострокове процвітання і зменшує нерівність, гарантуючи при цьому, що майбутні покоління уникнуть значних екологічних ризиків і зубожіння». У документі підкреслюється взаємопов'язаність термінів «зелена економіка» та «сталий розвиток». Концепція зеленої економіки не замінює концепцію сталого розвитку. Однак сьогодні зростає розуміння того, що досягнення сталого розвитку майже повністю залежить від створення «правильної» економіки. Тому в цій роботі представлено підхід до визначення терміну «зелена економіка», заснований на теоретичному аналізі наукових праць. Цей підхід передбачає аналіз поняття з точки зору сталого розвитку та зеленої трансформації.

Рис. 1.1. Означення «зеленої економіки»

Джерело: [Trushkina Nataliia, 2022].

Протягом десятиліть створення нових багатств за допомогою моделі «коричневої економіки» суспільство не змогло вирішити такі проблеми, як соціальна маргіналізація та виснаження ресурсів. Як наслідок, ми все ще далекі від досягнення Цілей розвитку тисячоліття. Сталий розвиток залишається

важливою довгостроковою метою, але для її досягнення економіка має стати більш екологічною. «Зелена» економіка в контексті скорочення бідності та сталого розвитку – одна з головних тем Конференції Ріо-2012. Концепція зеленого зростання підкреслює важливість інтеграції екологічної та економічної політики таким чином, щоб визначити нові потенційні джерела економічного зростання, не створюючи «нестійкого» навантаження на кількість і якість природних ресурсів. Перехід до зеленої економіки вимагає цілого ряду заходів, включаючи економічні інструменти (податки, субсидії, схеми торгівлі квотами на викиди), державне регулювання (встановлення стандартів) та неекономічні інструменти (добровільні ініціативи та надання інформації).

Зелена економіка також може розглядатися як система принципів, цілей і заходів. Важливість ресурсоефективності є наслідком принципу сталого та ефективного використання ресурсів, споживання та виробництва. У цьому контексті у звіті Європейського агентства з навколишнього середовища (ЄАОС) «Європейське довкілля: стан та перспективи» (2010) зазначається, що перехід до зеленої економіки має базуватися на двох однаково важливих питаннях підтримці опорної структури та функцій екосистем (екологічна стійкість) та розвитку підходів до виробництва і споживання, які зменшують використання ресурсів та вплив на довкілля (ресурсоефективність).

Конкретно кажучи, ресурсоефективність означає досягнення бажаного приросту виробництва з використанням меншої кількості людських, природних і фінансових ресурсів. Це необхідна, але недостатня умова для переходу до зеленої економіки. Адже навіть якщо ефективність використання ресурсів зростає, абсолютні обсяги споживання ресурсів все одно можуть збільшуватися. Порівняно із зеленою економікою, рівень ресурсоефективності оцінити менш складно. Особливо на макроекономічному рівні можна використовувати показники, які відображають співвідношення між витратами і результатами, такі як валовий внутрішній продукт (ВВП) на одиницю витрат. Однак відмінності в інтерпретації зберігаються. Слід зазначити, що наразі не існує чіткого визначення загальноприйнятого тлумачення поняття

«ресурсоефективність». Загалом "зелена" економіка розглядається як нова економічна модель для вирішення нагальних глобальних проблем, які стали новою кризою. Концепція зеленої економіки вже прийнята в тій чи іншій формі в багатьох розвинених країнах, а заходи з її реалізації розглядаються як засіб протидії глобальній рецесії.

Згідно з критичним аналізом, концепція зеленої економіки має як переваги, так і недоліки. Так, до переваг концепції можна віднести, по-перше, потенціал позитивних ефектів у вигляді зростання доходів, збільшення зайнятості, захисту навколишнього середовища та сталого високого рівня розвитку світової економіки. По-друге, за оцінками експертів, обсяг інвестицій, необхідних для переходу до зеленої економіки в глобальному масштабі, становить близько 2 відсотків річного світового ВВП. Ця сума є вищою за фактичне значення. Тому ефективна державна політика такі кошти для свого розвитку зеленої економіки може отримати як на національному так і на глобальному рівнях.

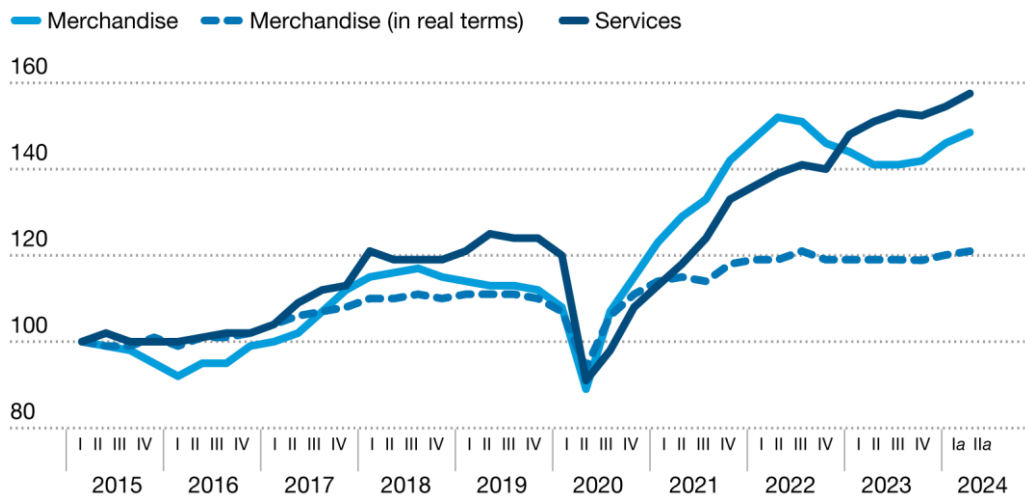
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ» НА СТРУКТУРУ СВІТОВОЇ ТОРГІВЛІ

2.1. Оцінка розвитку глобальної економіки

Деякі великі економіки скотилися в рецесію на початку цього року на тлі важких глобальних економічних перспектив, при цьому зростання ВВП становило в середньому лише +2,5% і +2,3% у 2023-2024 роках відповідно. Виробничий спад і світова торгівля призвели до технічної рецесії кількох економік у першому кварталі 2023 року (Німеччина, Сінгапур, Тайвань). Залишкові наслідки більш жорсткої монетарної політики мають сформувати сценарій поміркованого зростання на 2023-24 роки, коли США та Європа прямуватимуть до м'якої посадки та помірною відновлення у 2024 році, особливо тому, що Європа стикається з перспективою жорсткішого фінансування на тривалий період. Очікується, що більшість розвинутих економік уникнуть повноцінної рецесії, але залишаться в середовищі з низькими темпами зростання. Ринки, що розвиваються, стикаються зі зростаючим тиском через внутрішні та зовнішні дисбаланси. Соціальна втома також, ймовірно, виникне на тлі загальної конвергенції до нижчих темпів зростання на фоні уповільнення цін на сировинні товари, підвищення долара США, зростання напруги ліквідності та затримки повороту ставок.

Торгівля послугами, навпаки, продемонструвала більший динамізм. Серед основних компонентів подорожі продовжують зростати, а транспорт останнім часом також зміцнився. Незважаючи на те, що вичерпні дані відстають, інші компоненти торгівлі послугами, здається, були стійкими в останні місяці. Зі свого боку, здається, продовжуються стабільні показники категорії телекомунікацій, комп'ютерів та інформації. У результаті очікується, що у 2024 році загальна торгівля послугами продовжуватиме зростати швидше, ніж торгівля товарами, хоча не можна виключати уповільнення деяких її

компонентів (наприклад, будівельних послуг) як негативний вплив вищої світової економіки. відсоткові ставки починаються.

Рис. 2.1. Глобальна торгівля (Індекси – I квартал 2015 року=100)

Джерело: [UNCTADstat, 2023].

Сповнені рішучості боротися з інфляцією, очікується, що центральні банки сповільнять свої цикли зростання протягом літа, але не повернуться до весни 2024 року. Позитивні реальні процентні ставки підвищать ризик несплати. Враховуючи стабільну базову інфляцію, зокрема через ціни на послуги, високі процентні ставки залишаться в розвинутих економіках. Друга половина року може спричинити дедалі більш політизовану монетарну позицію, оскільки центральні банки віддають пріоритет контролю над інфляцією, а не підтримці зростання. У США стійка економічна діяльність і менш гостра проблема фінансової стабільності означає більш жорстку монетарну політику. Після паузи в червні два останніх підвищення ставки на 25 базисних пунктів кожне, ймовірно, у липні та вересні, що призведе до кінцевої ставки в 5,75%. Єврозона продовжує стикатися зі складною монетарною політикою, оскільки постійний тиск цін, особливо на послуги, посилює потребу в подальшому підвищенні ставок. Очікується ще два підвищення в липні та вересні, що призведе до 4,0% кінцевої ставки. Це означатиме, що ЄЦБ збереже обмежувальну позицію в 2023 році, незважаючи на очікувану стагнацію зростання до 1 кварталу 2024 року. Очікується, що Банк Англії буде останнім, хто призупинить ще три підвищення ставок на 5,5% до кінця року. Якщо

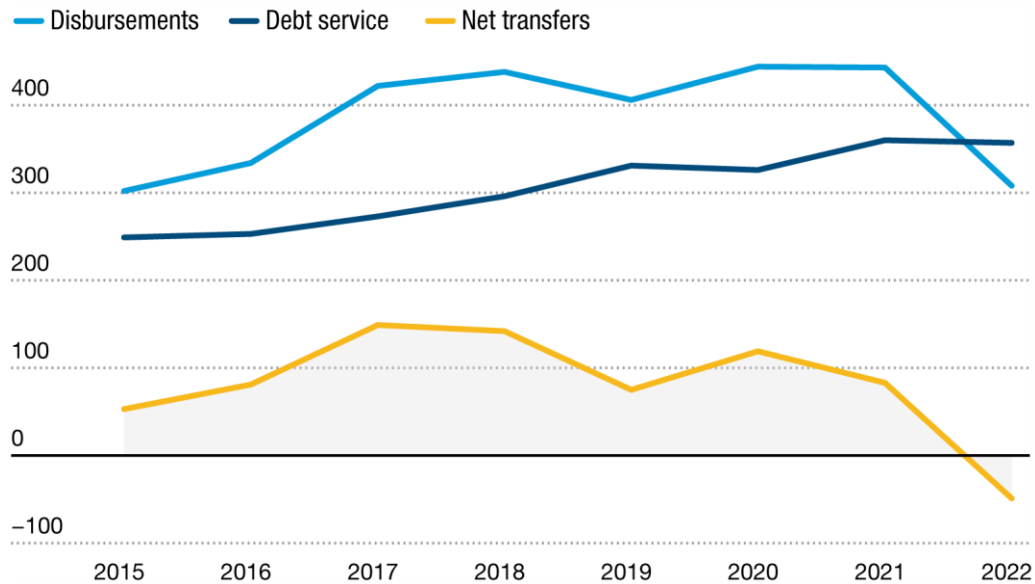
процентні ставки зростуть на 200 базисних пунктів, ми підраховали, що частка слабких МСП зросте до 18% у Великій Британії, 14% у Франції, 7% у Німеччині та 10% в Італії, тобто повернеться до рівня 2019 року. Відновлення неплатоспроможності поширюється на сектори та великі компанії: очікується, що вони зростуть на +21% у 2023 році та на +4% у 2024 році.

Велика частина економічної стійкості походить від ринку праці; справді, компанії накопичують робочу силу, незважаючи на падіння маржі. Але це не може тривати надто довго. Глобальні корпоративні доходи продовжували зростати в першому кварталі (+2,7% у річному вимірі), але набагато повільніше, ніж у попередніх кварталах (+4,0% у четвертому кварталі та +9,0% у третьому кварталі). Прибутки падали два квартали поспіль. Тиск із заробітною платою як відсоток валової доданої вартості залишається вищим за середній у Євросоні, особливо у Франції, Німеччині та Італії. Оскільки інші витрати за винятком заробітна плата не може бути знижена на невизначений термін, а ціноутворення в більшості секторів зникає, ми бачимо скорочення рентабельності в найближчі квартали, посилення тиску на компанії, які скоротили наймання, але «накопичували» робочу силу на тлі погіршення демографічних тенденцій і очікувань короткочасного помірний спад.

Переважна фіскальна позиція залишається сприятливою, але наступного року очікується серйозний зсув у бік фіскальної консолідації, оскільки підвищення процентних ставок обмежує гнучкість. У Європі циклічно скориговані фіскальні витрати, що представляють фіскальну позицію, тримаються поблизу пікових рівнів. Структурний дефіцит, включаючи заходи, пов'язані з енергетикою, має скоротитися приблизно на 0,5 пункту ВВП цього року, відповідно зменшуючи зростання ВВП. Незважаючи на повільне зростання, циклічний вплив більш обмежувальної фіскальної політики не буде суттєвим. Звуження фіскального простору може вимагати складних політичних компромісів, оскільки уряди намагаються вирішити ключові структурні проблеми, що виникли внаслідок недавньої кризи, включаючи перехід до зеленої економіки та важливі пенсійні та податкові реформи. У США угода про

обмеження боргу між Білим домом і республіканцями в Конгресі пропонує обмеження витрат, зосереджуючись вузько на дискреційних видатках федерального бюджету, не пов'язаних з обороною. Це обмежує ступінь жорсткості фіскальної політики. Тим не менш, у штатах США очікується прискорена фіскальна консолідація через стрімке зростання відсотків і ймовірне скорочення федеральних трансфертів. Очікується, що негативний фіскальний імпульс загального державного управління складе 0,7% ВВП у 2024 році та прогнозуємо розширення бюджетного дефіциту до -7,8% ВВП (з -7,3% у 2023 році) на тлі ослаблення економіки, спричиненого політикою ФРС, і зростання процентних виплат вище 4% ВВП.

Боргова криза та криза розвитку, з якими стикаються багато країн, що розвиваються, продовжують загострюватися. Збільшення державних ресурсів і надходжень від експорту, які повинні бути спрямовані на обслуговування державного та гарантованого державою боргу (для покриття як основної суми, так і процентних виплат), є ключовим виміром поточної кризи.

Рис. 2.2. Виплати, обслуговування боргу та чисті трансферти за зовнішнім державним і гарантованим державою, (млрд дол. США)
Джерело: [UNCTADstat, 2023].

Нещодавно оприлюднені дані показують, що у 2022 році (останній рік, за який існують вичерпні дані) уряди країн, що розвиваються, виплатили майже на

50 мільярдів доларів своїм зовнішнім кредиторам (двостороннім, багатостороннім і приватним), ніж вони отримали під час нових виплат.

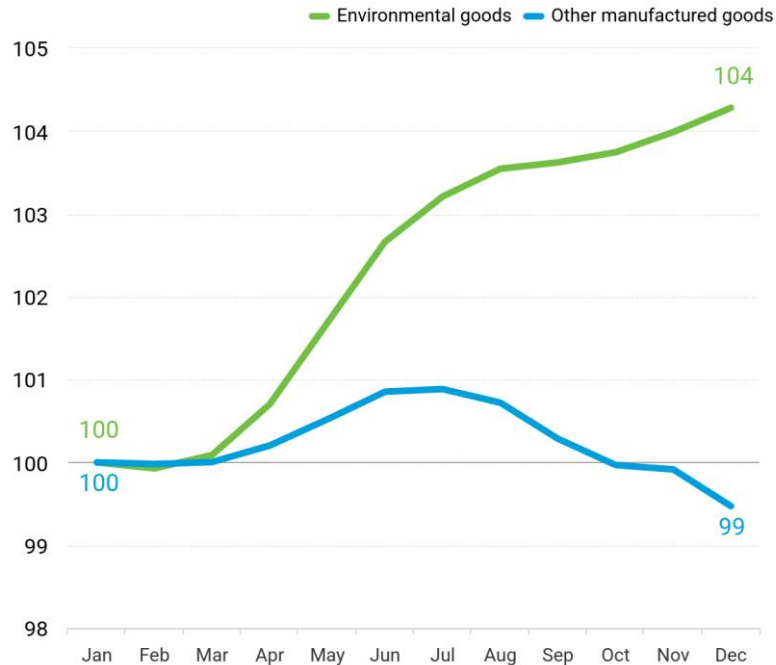
Очікування посилення грошово-кредитної політики та вищої, ніж очікувалося, економічної стійкості створюють короткострокові ризики підвищення довгострокових доходів, тоді як ейфоричні ринки акцій прямують до викликів. Учасники ринку спекулюють навколо кінцевих ставок центральних банків, отже, коливання реалізованих і прогнозованих курсів політики значно впливають на довгий кінець кривих дохідності. Прогноз, заснований на кращих економічних показниках у США та Єврозоні на 2023 та 2024 роки, а також на оцінках інфляції, що перевищують консенсус, свідчить про триваючі ризики підвищення довгострокової прибутковості в короткостроковій перспективі, оскільки ринок пристосовується до переглянутих очікувань центрального банку. Однак моделі оцінки пропонують нижчу абсолютну прибутковість у середньостроковій та довгостроковій перспективі. Загалом ми очікуємо поступового зниження довгострокової прибутковості, коли центральні банки досягнуть кінцевої ставки, при цьому 10-річний UST закінчиться на рівні приблизно 3,8% до кінця 2023 року, а потім знизиться до 3,3% у 2024 році, і аналогічні моделі для 10-річний Бунд. Незважаючи на їх високі показники на даний момент, ринки акцій повинні відчувати тиск у бік зниження в наступні кілька місяців. Слабше довгострокове зростання, високі короткострокові ставки, падіння інфляційного тиску та погіршення ліквідності можуть чинити такий тиск на оцінку. США та Єврозона, ймовірно, демонструватимуть регіональні розбіжності, причому США демонструватимуть різкий розрив між економічними провідними показниками та поточними ринковими цінами. Навпаки, в Єврозоні економічний оптимізм більше узгоджується з поточними ринковими умовами, що передбачає більш позитивний прогноз, якщо економічні очікування реалізуються. Це свідчить про падіння маржі перед очікуваним відскоком пізніше у 2024 році.

2.2. Аналіз стану озеленення глобальної торгівлі

За 20 років, що минули з моменту введення терміну «зелена економіка», інтерес до принципів і дій зеленої економіки розвинувся та посилювався. Станом на 2008 рік глобальна ринкова та фінансова криза викликала заклики на глобальній політичній арені до Глобального зеленого нового курсу (GGND). Впровадження принципів зеленої економіки охарактеризували як довгострокову стратегію виведення національних економік із кризи. GGND поставив три конкретні цілі: (i) економічне відновлення; (ii) скорочення бідності; та (iii) зменшення викидів вуглецю та деградації екосистеми. Вони включають інвестиції в людський і соціальний капітал і визнають центральну позицію добробуту людей і соціальної справедливості як основних цілей, які сприяють зростанню доходів і зайнятості. За визначенням, цілі зеленої економіки мають бути узгоджені з порядком денним сталого розвитку, підкреслюючи стурбованість балансом ризиків і дефіциту, з якими стикаються люди по всьому світу. Стверджуючи, що сталий розвиток є загальною або кінцевою метою, «зелена» економіка також являє собою спробу мобілізувати більш орієнтовані на дії, основні та висхідні шляхи до сталого розвитку. Цей підхід базується на обґрунтованому економічному аналізі поточних тенденцій, ризиків і можливостей, а також на аналізі національного досвіду ефективного застосування більш комплексних інструментів політики.

У 2022 році обсяг світової торгівлі становив рекордні 32 трильйони доларів, але на тлі погіршення економічних умов і зростання невизначеності зростання стало негативним в останній половині року та, як очікується, залишиться на місці в першій половині 2024 року. Екологічні товари, які також називають «екологічно чистими товарами», стосуються продуктів, які розроблені таким чином, щоб використовувати менше ресурсів або забруднювати менше, ніж їхні традиційні аналоги. Усупереч тенденції до зниження, торгівля такими товарами зросла приблизно на 4% у другій половині року. Їх сукупна вартість досягла рекордних 1,9 трильйона доларів у 2022 році,

додавши понад 100 мільярдів доларів порівняно з 2021 роком. Серед екологічних товарів особливо добре показали себе електричні та гібридні транспортні засоби (+25%), непластикові упаковки (+20%) і вітрові турбіни (+10%).

Рис. 2.3. Озеленення глобальної торгівлі, 2022 р.

Джерело: [UNCTADstat, 2023].

Оскільки ці продукти є ключовими для захисту довкілля та боротьби зі зміною клімату, ми спостерігаємо позитивну тенденцію для нашої планети. Ця гарна новина з'явилася всього через кілька днів після того, як ООН опублікувала свій останній кліматичний звіт, в якому вчені зробили "останнє попередження" про те, що зростання викидів парникових газів ставить планету на межу незворотних змін. ЮНКТАД очікує, що «зелені» галузі будуть процвітати, зокрема, у міру того, як країни активізують зусилля по боротьбі зі зміною клімату та скороченню викидів: У своєму нещодавно опублікованому «Звіті про технології та інновації 2023» ЮНКТАД визначила низку зелених технологій, серед яких електромобілі, сонячна енергія, вітрова енергія та чистий водень, а також багато інших, світовий ринок яких, за оцінками, досягне

2,1 трильйона доларів США до 2030 року, що вчетверо перевищить його нинішню вартість.

Очікується, що структура міжнародної торгівлі буде тісніше пов'язана з переходом до більш «зеленої» глобальної економіки. Уповільнення матиме більш негативний вплив на товари, ніж на послуги. Хоча імпорт та експорт "зелених" товарів залишалися високими протягом 2022 року, торгівля більшістю товарів почала падати в другій половині року і продовжила скорочуватися в 4 кварталі: Світова торгівля товарами, яка досягне 25 трильйонів доларів США у 2022 році, впала на 3% у 4 кварталі. Згідно з прогнозами ЮНКТАД на перший квартал 2024 року, світова торгівля товарами зросла приблизно на 1% у вартісному вираженні, тоді як торгівля послугами залишилася практично незмінною, завершивши рік на рівні 7 трильйонів доларів США. З іншого боку, очікується, що торгівля послугами зросте приблизно на 3%, оскільки попит на послуги інформаційно-комунікаційних технологій продовжує зростати, а сектор подорожей і туризму відновлюється.

Рис. 2.4. Зростання світової торгівлі і резильєнтність глобальних послуг

Джерело: [UNCTADstat, 2023].

Торгівля в секторі транспортного обладнання зросла на 14% у 4 кварталі 2022 року, тоді як за весь рік вона становила -6%. З негативного боку,

енергетика була сектором з найбільшим падінням у 4 кварталі 2022 року з від'ємним значенням 10%. Однак за весь рік було зафіксовано зростання на 24%. На 2024 рік переважають негативні фактори. Перспективи торгівлі залишаються невизначеними через триваючу геополітичну напруженість та побоювання щодо інфляції, зростання цін на сировинні товари (особливо на енергоносії, продовольство та метали) та небезпечне поєднання високих процентних ставок і державного боргу: До кінця 2022 року більше половини найменш розвинених країн та інших країн з низьким рівнем доходу або піддавалися високому ризику, або вже перебували в борговій кризі. Нинішні рекордні рівні глобального боргу в поєднанні з високими процентними ставками продовжуватимуть чинити тиск на макроекономічну ситуацію в багатьох країнах.

У 4 кварталі 2022 року спад світової торгівлі вдарив по економіках, що розвиваються, експорт та імпорт яких скоротився на 6% порівняно з попереднім кварталом. Це падіння відбулося головним чином через 7-відсоткове скорочення експорту з країн Східної Азії. Однак сприятливі фактори можуть переважати. Ситуація може покращитися у другому півріччі: Серед позитивних факторів - можливість уникнення рецесії в ЄС та США, а також знецінення долара США, який впав приблизно на 7% у період з листопада 2022 року по лютий 2023 року.

Оскільки більша частина торгівлі ведеться в доларах, ослаблення долара збільшує попит на товари, що продаються. Занепокоєння щодо перебоїв у глобальному ланцюгу поставок і транспортних витрат також зменшилися. Шанхайський індекс контейнерних перевезень повернувся до доепідемічного рівня і, як очікується, залишатиметься низьким до 2024 року. Крім того, китайський індекс менеджерів із закупівель зріс більш ніж на 5 пунктів з грудня 2022 року, що свідчить про високу активність у виробничому секторі та секторі послуг. Загалом, перспективи світової торгівлі залишаються невизначеними, але очікується, що позитивні фактори компенсують негативні тенденції.

РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ ОЗЕЛЕНЕННЯ СТРУКТУРИ СВІТОВОЇ ТОРГІВЛІ

3.1. Шляхи трансформації світової торгівлі під впливом «зеленої економіки»

Низка екологічних пріоритетів – від клімату до сталого використання природних ресурсів – національні законодавчі екологічні стандарти, як це втілено в законах і нормативних актах, відіграють центральну роль у просуванні зелених глобальних ланцюгів постачання та екологічно безпечного виробництва та споживання. Екологічні закони та нормативні акти можуть застосовуватися до низки різних аспектів продукту чи послуги – від самого продукту до виробничого процесу, його впливу під час споживання чи використання або впливу на «відходи» в кінці терміну служби продукту. Наразі звучать заклики закріпити чіткіші, сильніші та ефективніші екологічні стандарти в національних законах щодо широкого кола продуктів та процесів їх виробництва. Сюди входять вуглецеві сліди, можливість переробки промислових матеріалів і упаковки, ефективність і управління природними ресурсами, сталість процесів виробництва харчових продуктів і вплив на добробут тварин, а також дизайн продукції та можливість її ремонту.

Питання екологічних стандартів, втілених у національних законах і нормативних актах, є однією з найгостріших сфер дискусії щодо торговельної політики. Оскільки захисники навколишнього середовища працюють над підвищенням національних екологічних стандартів, на торговому фронті виникає кілька проблем. З одного боку, існує широкий консенсус щодо того, що учасники торговельних переговорів погано підготовлені для переговорів щодо змісту екологічних стандартів і що це завдання краще відкласти на міністерства охорони навколишнього середовища чи інші неторгові міністерства. ТЗ зазвичай не встановлюють зміст національних екологічних стандартів, як добровільних, так і обов'язкових, хоча деякі двосторонні угоди встановлюють конкретні вимоги, пов'язані з екологічним законодавством, установами та правозастосуванням з певних питань. З іншого боку, до

розробників торгової політики регулярно звертаються з проханням забезпечити, щоб торгова політика та правила створювали простір – і навіть заохочували – використання високих екологічних стандартів. У той же час їх просять розглянути проблеми конкурентоспроможності та розвитку, які виникають у зв'язку з дотриманням екологічних стандартів, наприклад, щодо таких важливих питань, як кліматичні дії в металургійному та цементному секторах, а також у сільськогосподарському секторі.

Для просування зеленої торгівлі існує кілька шляхів вперед, зокрема: 1) забезпечення того, щоб правила торгівлі не підривали національні закони про охорону навколишнього середовища та захисту, і щоб вони створювали можливості для їх посилення з часом, і 2) використання правил торгівлі як засобу підтримки високоамбітні екологічні стандарти, які однаково застосовуються до вітчизняних та імпортованих товарів, а також для заохочення вищих екологічних стандартів для продуктів і виробничих процесів в інших країнах. З обох сторін забезпечення чіткого закріплення екологічних стандартів і забезпечення їх виконання відповідно до національного законодавства допоможе захистити їх від підриву ТД або торгових потоків.

Крім того, заборони або обмеження на імпорт, які уряди чи захисники навколишнього середовища, можливо, бажають запровадити, з більшою ймовірністю допоможуть уникнути торговельних суперечок, якщо вони базуються на національних екологічних законах, які застосовують ті самі вимоги до вітчизняних виробників. Уряди також можуть використовувати національні екологічні стандарти в рамках диференційованих тарифів, які передбачають нижчі пільгові тарифи на продукцію, що відповідає таким стандартам (деякі ТД також включають положення про пільговий тарифний режим для продуктів, які також відповідають міжнародно визнаним добровільним стандартам). Крім того, уряди також можуть прагнути вчитися та розвивати добровільні стандарти та зусилля з маркування, працюючи над закріпленням мінімальних екологічних вимог для всіх виробників у національному законодавстві, а не покладаючись на приватний вибір

споживачів і ринкові сили для просування найкращих екологічних практик. Уряди також можуть надати кращі вказівки щодо розробки та впровадження екологічних стандартів та ініціатив із сертифікації під керівництвом зацікавлених сторін, у тому числі перевірки відповідності з часом.

Одночасно існує потреба в прозорих, консультативних і кооперативних підходах, оскільки імплементація екологічних законів в одній країні та їх застосування до імпорту може створити серйозні проблеми для торгових партнерів. Торговельні партнери, і особливо країни, що розвиваються, постійно закликають до більшої прозорості екологічних стандартів і встановлення стандартів, як для стандартів, включених до національних екологічних законів і нормативних актів, так і для добровільних стандартів, встановлених через національні, регіональні та міжнародні органи встановлення стандартів, і приватних екологічних стандартів. Відповідний пріоритет полягає в тому, щоб стандарти враховували варіації екологічних викликів, байдужих умов і різних можливих підходів до досягнення бажаного набору екологічних результатів (конкретні порогові значення для пестицидів можуть бути універсальними, такі критерії стійкості, як об'єм води). Тут ключове питання торгівлі навколишнім середовищем, на яке слід звернути увагу, полягає в тому, наскільки правила торгівлі надають урядам можливість розрізняти продукти за методами виробництва та обробки.

Ще одне питання, пов'язане з використанням екологічних стандартів у міжнародній торгівлі, пов'язане з методологічними проблемами та витратами на моніторинг і відстеження впливу на навколишнє середовище протягом життєвого циклу продукції, особливо якщо продукція виготовлена з різноманітних компонентів, отриманих з різних країн. Наприклад, зростаючий діапазон кліматичних політик, ймовірно, покладається на інформацію про вуглецевий відбиток продуктів, вироблених через міжнародні розподілені виробничі мережі. У той час як швидке вдосконалення можливостей управління ланцюгом постачання, технологічний прогрес (такий як супутниковий моніторинг і технології блокчейну) і методології впливу на навколишнє

середовище розширили здатність компаній-лідерів ринку зіставляти інформацію про екологічну ефективність у своїх ланцюгах постачання, малих і середніх. Компанії великого розміру мають набагато слабші фінансові та технічні можливості для збору та аналізу своїх відбитків на навколишнє середовище, і їм потрібна цілеспрямована допомога в цьому відношенні.

Заглядаючи у майбутнє, більша прозорість національних процесів прийняття екологічних рішень разом із активнішою участю екологічних експертів із бізнесу, наукових кіл та груп громадянського суспільства допомогли б зміцнити наукову основу та довіру до екологічних законів, нормативних актів і стандартів, які лежать в основі національного захисту навколишнього середовища. і застосовуються до міжнародної торгівлі. Координація між урядами, в тому числі за допомогою регіональних підходів, і попередні консультації з торговими партнерами допоможуть уникнути торгової напруженості. Зокрема, щодо ряду міжнародних екологічних викликів – від управління лісами до сільськогосподарського виробництва та забруднення пластиком до зміни клімату – існуючі міжнародні правові рамки не забезпечують мінімальних міжнародних стандартів, а натомість покладаються на національні закони. Тут міжурядові процеси встановлення стандартів можуть сприяти зміцненню амбіцій, прозорості, екологічної довіри та глобального охоплення мінімальних екологічних стандартів.

Нарешті, на національному рівні низка урядів впроваджує політику, щоб зробити компанії більш відповідальними за екологічні показники та соціальні наслідки в рамках міжнародних ланцюгів поставок, деякі з яких є центром екологічної співпраці, пов'язаної з торгівлею. Розділи щодо сталого розвитку та навколишнього середовища низки останніх торговельних угод містять «м'які» зобов'язання щодо просування екологічних, соціальних та управлінських ініціатив (ESG) і корпоративної соціальної відповідальності (КСВ) у своїх бізнес-секторах і в усіх ланцюгах поставок, а низка урядів вивчають вимоги екологічної належної обачності, які безпосередньо стосуються торгівлі.

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі запропоновано нове вирішення проблеми впливу «зеленої економіки» на структуру світової торгівлі. Це дало можливість сформулювати висновки щодо шляхів трансформації світової торгівлі під впливом «зеленої економіки».

1. Зелена економіка – це «економіка, яка забезпечує довгострокове процвітання і зменшує нерівність, гарантуючи при цьому, що майбутні покоління уникнуть значних екологічних ризиків і зубожіння». Концепція зеленої економіки не замінює концепцію сталого розвитку. Однак сьогодні зростає розуміння того, що досягнення сталого розвитку майже повністю залежить від створення «правильної» економіки. Зелена економіка також може розглядатися як система принципів, цілей і заходів. Важливість ресурсоефективності є наслідком принципу сталого та ефективного використання ресурсів, споживання та виробництва. У цьому контексті у звіті Європейського агентства з навколишнього середовища (ЄАОС) «Європейське довкілля: стан та перспективи» (2010) зазначається, що перехід до зеленої економіки має базуватися на двох однаково важливих питаннях підтримки опорної структури та функцій екосистем (екологічна стійкість) та розвитку підходів до виробництва і споживання, які зменшують використання ресурсів та вплив на довкілля (ресурсоефективність).

2. Впровадження принципів зеленої економіки охарактеризували як довгострокову стратегію виведення національних економік із кризи. GGND поставив три конкретні цілі: (i) економічне відновлення; (ii) скорочення бідності; та (iii) зменшення викидів вуглецю та деградації екосистеми. Вони включають інвестиції в людський і соціальний капітал і визнають центральну позицію добробуту людей і соціальної справедливості як основних цілей, які сприяють зростанню доходів і зайнятості. За визначенням, цілі зеленої економіки мають бути узгоджені з порядком денним сталого розвитку, підкреслюючи стурбованість балансом ризиків і дефіциту, з якими стикаються люди по всьому світу. Очікується, що структура міжнародної торгівлі буде

тісніше пов'язана з переходом до більш «зеленої» глобальної економіки. Уповільнення матиме більш негативний вплив на товари, ніж на послуги. Хоча імпорт та експорт "зелених" товарів залишалися високими протягом 2022 року, торгівля більшістю товарів почала падати в другій половині року і продовжила скорочуватися в 4 кварталі: Світова торгівля товарами, яка досягне 25 трильйонів доларів США у 2022 році, впала на 3% у 4 кварталі.

3. Для просування зеленої торгівлі існує кілька шляхів вперед, зокрема: 1) забезпечення того, щоб правила торгівлі не підривали національні закони про охорону навколишнього середовища та захисту, і щоб вони створювали можливості для їх посилення з часом, і 2) використання правил торгівлі як засобу підтримки високоамбітні екологічні стандарти, які однаково застосовуються до вітчизняних та імпортованих товарів, а також для заохочення вищих екологічних стандартів для продуктів і виробничих процесів в інших країнах. З обох сторін забезпечення чіткого закріплення екологічних стандартів і забезпечення їх виконання відповідно до національного законодавства допоможе захистити їх від підриву ТД або торгових потоків. Одночасно існує потреба в прозорих, консультативних і кооперативних підходах, оскільки імплементація екологічних законів в одній країні та їх застосування до імпорту може створити серйозні проблеми для торгових партнерів. Торговельні партнери, і особливо країни, що розвиваються, постійно закликають до більшої прозорості екологічних стандартів і встановлення стандартів, як для стандартів, включених до національних екологічних законів і нормативних актів, так і для добровільних стандартів, встановлених через національні, регіональні та міжнародні органи встановлення стандартів, і приватних екологічних стандартів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Dragulanescu I., Dragulanescu N. Some theories of environmental sustainability. *Romanian Statistical Review* nr. 12 / 2013. 14-23.
2. Stagl, S. Theoretical foundations of learning processes for sustainable development. *Int. J. Sustain. Dev. World Ecol.* 2007, 14, 52–62.
3. Lele, S.M. Sustainable development: A critical review. *World Dev.* 1991, 19, 607–621.
4. Mebratu, D. Sustainability and sustainable development: Historical and conceptual review. *Environ. Impact Assess. Rev.* 1998, 18, 493–520.
5. Zhang, X. Theory of sustainable development: Concept evolution, dimension and prospect. *Bull. Chin. Acad. Sci.* 2018, 33, 10–19.
6. Kates, R.W.; Parris, T.M. Long-term trends and a sustainability transition. *Proc. Natl. Acad. Sci. USA* 2003, 100, 8062–8067.
7. Wu, J.; Guo, X.; Yang, J.; Qian, G.; Niu, J.; Liang, C.; Zhang, Q.; Li, A. What is sustainability science? *Chin. J. Appl. Ecol.* 2014, 25, 1–11.
8. Zhou, H. The simple thought of sustainable development and practice in ancient China. *Li Lun Dao Bao* 2009, 12, 39–44.
9. Du Pisani, J.A. Sustainable development-historical roots of the concept. *Environ. Sci.* 2006, 3, 83–96.
10. Varro, T. *Marcus Porcius Cato on Agriculture; Marcus Terentius Varro on Agriculture*; Revised ed.; Harvard University Press: Cambridge, MA, USA, 1954.
11. Von Carlowitz, H.C. *Encyclopedia of Public Health*; Kirch, W., Ed.; Springer: Dordrecht, The Netherlands, 2008; p. 99. ISBN 978-1-4020-5614-7.
12. Sun, X. Review and prospect on the UN's efforts for sustainable development. *China Popul. Environ.* 2012, 22, 1–6.
13. Hu, D.; Deng, M. A review of sustainable development theory and sustainable development of hospitals. *Chin. Hosp. Manag.* 2004, 24, 42–45.
14. Anderies, J.M.; Rodriguez, A.A.; Janssen, M.A.; Cifdaloz, O. Panaceas, uncertainty, and the robust control framework in sustainability science. *Proc. Natl. Acad. Sci. USA* 2007, 104, 15194–15199.

15. Fang, X.; Zhou, B.; Tu, X.; Ma, Q.; Wu, J. What Kind of a Science is Sustainability Science? An Evidence-Based Reexamination. *Sustainability* 2018, 10, 1478.
16. Zhou, B.; Ma, Q.; Wu, J.; Hu, G.; Mao, D.; Zeng, X.; Guo, J.; Fang, X.; Liu, Y.; Lyu, L. Sustainability science revisited: Recent advances and new opportunities. *Chinese J. Appl. Ecol.* 2019, 30, 325–336.
17. Kajikawa, Y.; Ohno, J.; Takeda, Y.; Matsushima, K.; Komiyama, H. Creating an academic landscape of sustainability science: An analysis of the citation network. *Sustain. Sci.* 2007, 2, 221–231.
18. Ekins, P.; Dresner, S.; Dahlström, K. The four-capital method of sustainable development evaluation. *Eur. Environ.* 2008, 18, 63–80.
19. Shi L., Han L., Yang F., Gao L. The Evolution of Sustainable Development Theory: Types, Goals, and Research Prospects. *Sustainability* 2019, 11, 7158; doi:10.3390/su11247158
20. Williams, C.C.; Millington, A.C. The diverse and contested meanings of sustainable development. *Geogr. J.* 2004, 170, 99–104.
21. Wilson, M.C.; Wu, J. The problems of weak sustainability and associated indicators. *Int. J. Sustain. Dev. World Ecol.* 2017, 24, 44–51.
22. Molotch, H.; Daly, H.E. Beyond Growth: The Economics of Sustainable Development. *Contemp. Sociol.* 1998, 27, 254.
23. Liobikiene, G.; Balezentis, T.; Streimikiene, D.; Chen, X. Evaluation of bioeconomy in the context of strong sustainability. *Sustain. Dev.* 2019, 27, 955–964.
24. Wu, J. Landscape sustainability science: Ecosystem services and human well-being in changing landscapes. *Landsc. Ecol.* 2013, 28, 999–1023.
25. Nasrollahi, Z.; Hashemi, M.; Bameri, S.; Mohamad Taghvaei, V. Environmental pollution, economic growth, population, industrialization, and technology in weak and strong sustainability: Using STIRPAT model. *Environ. Dev. Sustain.* 2018, 1–18.

26. Jabareen, Y. A knowledge map for describing variegated and conflict domains of sustainable development. *J. Environ. Plan. Manag.* 2004, 47, 623–642.
27. Jabareen, Y. A New Conceptual Framework for Sustainable Development. *Environ. Dev. Sustain.* 2006, 10, 179–192.
28. International Institute for Sustainable Development. The International Institute for Sustainable Development Sustainable Development Timeline; International Institute for Sustainable Development: Vinipeg, MB, Canada, 2012.
29. The World Bank Group. Environmental Sustainability: An Evaluation of World Bank Group Support; The World Bank Group: Washington, DC, USA, 2008; ISBN 9780821376706.
30. Gandhi, V.P. The IMF and the Environment. Available online: <https://www.imf.org/external/pubs/ft/exrp/environ/> (accessed on 6 November 2019).
31. Rudra, S.; Kurian, O.C. Progress Tracking of Health-Related SDGs: Challenges and Opportunities for India. *Asian J. Public A.* 2018, 10, 24–52.
32. Mu, K.; Kapalka, A.; Dyllick, T. The Gap Frame – Translating the SDGs into relevant national grand challenges for strategic business opportunities. *Int. J. Manag. Educ.* 2017, 15, 363–383.
33. Lu, Y.; Nakicenovic, N.; Visbeck, M.; Stevance, A.-S. Policy: Five priorities for the UN sustainable development goals. *Nat. News* 2015, 520, 432.
34. Zhang, J.; Wang, S.; Zhao, W.; Liu, Y.; Fu, B. Research progress on the interlinkages between the 17 Sustainable Development Goals and their implication for domestic study. *Acta Ecol. Sin.* 2019, 39, 1–11.
35. Leal Filho, W.; Azeiteiro, U.; Alves, F.; Pace, P.; Mifsud, M.; Brandli, L.; Caeiro, S.S.; Disterheft, A. Reinvigorating the sustainable development research agenda: The role of the sustainable development goals (SDG). *Int. J. Sustain. Dev. World Ecol.* 2018, 25, 131–142.
36. Fischer-Kowalski M. Decoupling Natural Resource Use and Environmental Impacts from Economic Growth. United Nations Environment Programme, 2011. 174. URL: http://www.gci.org.uk/Documents/Decoupling_Report_English.pdf.